

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: KK-4Csp/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8421200587
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:8421200587.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad sudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v spore žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Mýtna 48, Bratislava proti žalovanej: A. B., nar.: 16.06.1974, C. XX/XX, XXX XX D. E., osobitný subjekt: Združenie Brániť sa oplatí – BSO, občianske združenie so sídlom F. XXXX/XX, XXX XX F. – G. C., IČO: 42 379 083, zast.: JUDr. Daniel Tarbaj, advokát, Zámocká 525/28, Stropkov, o zaplatenie 8.998,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie ohľadne 1320 eur s prísl. z a s t a v u j e .

II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

III. Žalovanej n e p r i z n á v a voči žalobkyni náhradu trov konania.

IV. Žalobkyňa je p o v i n n á zaplatiť osobitnému subjektu náhradu trov konania v rozsahu 71 % trov k rukám zástupcu osobitného subjektu JUDr. Daniela Tarbaja, advokátska kancelária, Zámocká 525/28, 091 01 Stropkov s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 29.03.2021 v jej konečnej úprave pripustenej právoplatným uznesením súdu zo dňa 02.12.2021 č.k. 4Csp 32/2020-79 sa žalobkyňa domáhala na žalovanej zaplatenia 8.998,36 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.998,36 eur od 28.08.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu zástupca žalobkyne odôvodnil tak, že právna predchodkyňa žalobkyne, spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) dňa 19.07.2017 uzavrela so žalovanou Zmluvu o pôžičke č. 6262163/1720021512, na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 9.000 eur. Podľa zmluvy žalovaná mala pôžičku splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach vo výške 148,21 eur do celkovej sumy 17.785,20 eur. Spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zanikla zlúčením s jej právnym nástupcom Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (pôvodná žalobkyňa, ďalej už len „VÚB a.s.“) tak, ako je to uvedené vo výpise z obchodného registra OS Bratislava I., oddiel: Sa, vložka číslo 341/B. Žalovaná do podania žaloby na pôžičku uhradila len 1.459,26 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila zmluvnú povinnosť platiť mesačné splátky riadne a včas, VÚB a.s. listom zo dňa 27.06.2018 („Predžalobná upomienka“) vyzvala žalovanú k úhrade dlžných splátok v dodatočnej lehote viac než 30 dní. Žalovanú súčasne upozornila, že ak v stanovenej lehote nedôjde k úhrade aspoň najstaršej omeškanej splátky, bude oprávnená pôžičku zosplatiť. Žalovaná ani v tejto

dodatočnej lehote dlžné splátky neuhradila. VÚB a.s. využila svoje právo veriteľa dojednané v čl. 8.2. zmluvných podmienok a za splnenia zákonných podmienok stanovených v ust. § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dňa 19.08.2018 pôžičku zosplatnila, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 22.08.2018 („Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“). K zosplatneniu pôžičky došlo po márnom uplynutí dostatočne dlhej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu k splátke splatnej bezprostredne pred zosplatnením. Splátka uvedená v listine „Predžalobná upomienka“ je len najstaršou omeškanou splátkou a neurčuje začiatok plynutia premičacej doby. Žalovaná zosplatnený dlh neuhradila. Ku dňu podania žaloby žalovaná mala uhradiť sumu 10.457,62 eur, pozostávajúcu z 12 omeškaných mesačných anuitných splátok vo výške 1.778,52 eur (12 x 148,21 eur) a sumy po zosplatnení 8.679,10 eur. Žalovaná ku dňu podania žaloby zaplatila 1.459,26 eur. Celkový dlh žalovanej zo zmluvy o pôžičke tak ku dňu podania žaloby predstavoval 8.998,36 eur (stĺpec „Splátka“ v prehľade splátok a úhrad). Žalobou si žalobkyňa neuplatnila nárok na zmluvnú pokutu vo výške 1.041,14 eur (stĺpec „Pokuta“), a ani nárok na náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky (stĺpec „MP3“). Žalobou si uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“. Oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou, kde obvyklá doba doručenia je 5 dní.

3. Spolu so žalobou zástupca žalobkyne predložil súdu listiny, a to notársku zápisnicu N XXXX/XXXX, NZ 542152017, zo dňa 11.12.2017 vo veci projektu rozdelenia spoločnosti Consumer Finance Hoding a.s. zlúčením, listinu „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ číslo zmluvy 17005110022050, splátkový kalendár, „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, informácia o RPMN a priemernej RPMN, formulár o dôležitých zmluvných podmienkach uzatváraného poistenia, „2 jednoduché kroky k Vaším peniazom“, „Zoznam dokladov k pôžičkám“, príkaz na úhradu, potvrdenie o zadaní prevodu, výplatné pásky za 5/2017 a 6/2017, listinu „Predžalobná upomienka“ zo dňa 27.06.2018 spolu s poštovou doručenkou, listinu „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru,“ zo dňa 22.08.2018 a prehľad splátok a úhrad.

4. Uznesením zo dňa 07.01.2022 č.k. 4Csp 32/2021-81 súd podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku vyzval žalovanú na vyjadrenie k žalobe a pripojeným listinám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie spolu so žalobou, podaním a ich prílohami bolo žalovanej riadne doručené dňa 25.03.2022. Písomným podaním doručeným súdu dňa 01.04.2022 žalovaná oznámila, že dňa 18.10.2021 jej prišla výzva na zaplatenie pohľadávky a po vzájomnej dohode so žalobkyňou od 10. mesiaca 2021 platí mesačne 60 eur. V prílohe predložila ústrižky poštových poukazov a listy žalobkyne datované dňom 19.10.2021 a 14.10.2021.

5. Uznesením zo dňa 25.07.2022 č.k. 4Csp 32/2021-101 súd podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzval zástupcu žalobkyne na vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej k žalobe a predloženým listinným dôkazom. Súčasne s poukazom na judikatúru súd vyzval zástupcu žalobkyne na doplnenie rozhodujúcich skutkových tvrdení vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej v zmysle § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a na predloženie dokladov a výstupov z registrov, ktorými bola bonita overovaná.

6. Podaním doručeným súdu dňa 24.10.2022 zástupca žalobkyne súdu oznámil, že žalovaná po podaní žaloby vykonala úhrady vo výške celkom 720 eur, ktoré v podaní bližšie špecifikoval (12 úhrad x 60 eur v dobe počnúc 16.11.2021 do 19.10.2022 vrátane). Žalobu v tejto časti spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania zobral späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Naďalej trval na zaplatení 8.278,36 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne tak, ako ich v podaní špecifikoval, a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške 60 eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok. Vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej v podaní poukázal na priložené dokumenty, ktoré podľa neho preukazujú skúmanie bonity žalovanej právnym predchodcom žalobkyne pred uzavretím zmluvy o pôžičke. V prílohe opakovane predložil rovnopis prvej strany listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“, ktorú predložil aj spolu so žalobou.

7. V priebehu ďalšieho konania súd na podnet žalovanej uznesením zo dňa 14.11.2022 č.k. 4Csp 32/2021-119 pribral do konania na ochranu práv žalovanej ako spotrebiteľa do procesného postavenia osobitného subjektu občianske združenie, predmetom činnosti ktorého je ochrana práv spotrebiteľov, a to združenie Brániť sa oplatí – BSO, občianske združenie so sídlom Potočná 7343/37, 080 06 Prešov – G. C., IČO: 42 379 083 (§ 95 Civilného sporového poriadku). Uznesenie nadobudlo právoplatnosť

dňa 13.01.2023. Na výzvu súdu na vyjadrenie k žalobe, jej doplňujúcim podaniam a prílohám, zástupca osobitného subjektu reagoval podaním zo dňa 09.03.2023, ktorým navrhol žalobu celkom zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v spore, ako aj z dôvodu vznesenej námietky premlčania uplatneného nároku.

8. V podaní uviedol, že zmluva o pôžičke, ktorá má spotrebiteľský charakter, neobsahuje všetky zákonom požadované obsahové náležitosti, a to náležitosti vyžadované ust. § 9 ods. 2 písm. f), g) a k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (dobu trvania zmluvy, podmienky upravujúce čerpanie úveru a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, s uvedením predpokladov na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov). V zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, a to sumou 17.250 eur, hoci správne má byť uvedená suma 17.785,20 eur, ktorú uvádza ako celkovú čiastku aj sama žalobkyňa v žalobe. Nestotožňuje sa s tvrdením zástupcu žalobkyne, že poistenie nebolo povinné, keďže voľba bola uskutočnená technickými prostriedkami samotným zamestnancom veriteľa. Preto podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch poistenie vstúpilo do celkových nákladov na úver a do celkovej čiastky, ktorú bol spotrebiteľ povinný zaplatiť. Poukázal na judikatúru, a to uznesenie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3CoCsp 5/2020 zo dňa 12.05.2020, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co 78/2017 – 229 zo dňa 22.02.2018, a ďalšie. Vzhľadom na absenciu uvedených údajov v spotrebiteľskej zmluve predmetný spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej je potrebné podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch považovať za úver bez úrokov a bez poplatkov.

9. Ďalej v podaní uviedol, že veriteľ v súvislosti s overovaním bonity žalovanej nemal k dispozícii všetky relevantné údaje, ktorými sú najmä údaje o jej rodinnom stave, počte vyživovacích povinností, výške príjmu a výške celkového objemu výdavkov. Tým došlo k naplneniu hypotézy ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a okrem toho, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, veriteľ nemohol požadovať na žalovanej jednorázové splatenie úveru. Hrubé porušenie veriteľa postupovať s odbornou starostlivosťou vyplýva priamo zo zmluvy o pôžičke, kde je uvedená výška výdavkov žalovanej v sume 10 eur mesačne, čo je pri elementárnej logike neprípustný údaj. Zástupca žalobkyne predložil súdu spolu so žalobou dve výplatné pásky žalovanej. Z výplatnej pásky za mesiac 5/2017 vyplýva čistý mesačný príjem žalovanej 508,89 eur, a z výplatnej pásky za mesiac 6/2017 vo výške 485,29 eur. Napriek tomu veriteľ v zmluve o pôžičke uviedol priemerný mesačný čistý príjem žalovanej vo výške 535 eur, čo zjavne nezodpovedá predloženým dokladom. Veriteľ tiež nijako neoveroval zaťaženosť žalovanej nahliadnutím do úverového registra. Poukázal na listinu predloženú zástupcom žalobkyne spolu so žalobou "2 jednoduché kroky k Vaším peniazom", z ktorej vyplýva, že veriteľovi k poskytnutiu pôžičky postačoval iba občiansky preukaz, výpis z bankového účtu za posledné dva mesiace alebo výplatné pásky, a nijako nepovažoval za potrebné oboznámiť sa s celkovým finančným stavom žalovanej, najmä jej výdavkami. Za stavu, že príjem žalovanej bol 535 eur mesačne (čo je však nesprávne), pri zohľadnení nákladov vo výške životného minima na jednu plnoletú osobu vo výške 199,48 eur mesačne, na ďalšiu spoločne posudzovanú plnoletú osobu vo výške 139,16 eur mesačne, a na dve nezaopatrené deti vo výške 182,12 eur (2 x 91,06 eur = 182,12 eur), náklady zodpovedajúce len sumám životného minima na žalovanú a spoločne posudzované osoby predstavovali 520,76 eur, čo v súčte so splátkou predmetnej pôžičky 148,21 eur mesačne prevyšovalo príjem žalovanej (520,76 eur + 148,21 eur = 668,97 eur, čo je viac ako 535 eur). Poukázal na judikatúru, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co 126/2016 zo dňa 26.01.2017. VÚB a.s. ako právny predchodca žalobkyne tak pre hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou nebol oprávnený vyžadovať od žalovanej jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru, a nemohol ani tzv. „živý úver,“ postúpiť na žalobkyňu. Pokiaľ tak konal, konal v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, postúpenie je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatným právnym úkonom a žalobkyňa nie je vo veci aktívne vecne legitimovaná (rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp 22/2021 zo dňa 28.10.2021 a sp.zn. 20Csp 18/2022 zo dňa 29. 07.2022, rozsudky Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/2018 zo dňa 05.03.2020, vo veci C-303/20 zo dňa 10.06.2021). Termín konečnej splatnosti pôžičky bol stanovený na deň 20.07.2027, pričom k postúpeniu pohľadávky na žalobkyňu došlo dňa 24.09.2021, tzn. pred dohodnutým termínom konečnej splatnosti pôžičky. Ďalej tiež namietol, že by listina „Oznámenie o postúpení pohľadávky“ zo dňa 28.09.2021 bola žalovanej doručená. Nahliadnutím do sekcie „sledovanie zásielok“ portálu Slovenskej pošty a.s. zistil, že adresát bol neznámy, a zásielka bola vrátená odosielateľovi bez toho, aby sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Žalobkyňa tiež nijako neprekázala ani doručenie listiny „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru,“ žalovanej.

10. Uznesením zo dňa 04.05.2023 č.k. 4Csp 32/2021-149 súd podľa § 167 ods. 3 Civilného sporového poriadku vyzval zástupcu žalobkyne na vyjadrenie k vyjadreniu osobitného subjektu k žalobe a jeho prílohám v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Uznesenie bolo zástupcovi žalobkyne riadne doručené dňa 08.05.2023. Zástupca žalobkyne na výzvu súdu nereagoval.

11. Na deň 15.08.2023 súd nariadil prvý termín pojednávania. Podaním doručeným súdu dňa 11.08.2023 zástupca žalobkyne súdu, o.i., oznámil, že žalovaná v priebehu konania vykonala ďalšie úhrady v celkovej výške 600 eur, ktoré bližšie špecifikoval (10 úhrad x 60 eur v dobe od 18.11.2022 do 10.08.2023 vrátane). Žalobu aj v tejto časti spolu s prislúchajúcimi úrokmi z omeškania zobral späť a navrhol konanie aj v tejto časti zastaviť. Naďalej trval na zaplatení 7.678,36 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne tak, ako ich v podaní špecifikoval, a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške 60 eur splatných vždy k 20. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok. Vo vzťahu k namietanej absencii niektorých obsahových náležitostí zmluvy o pôžičke uviedol, že čl. IV. listiny „Prihláška k poisteniu....“ predloženej spolu so žalobou, kde je uvedené, že „poistenie je dobrovoľné“, považuje za preukázané, že uzavretie poistnej zmluvy nebolo podmienkou pre získanie úveru, a žalovaná mohla poistenie odmietnuť. Celková čiastka a ročná percentuálna miera nákladov uvedené v zmluve o pôžičke tak správne vyjadrujú celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Vo vzťahu k overovaniu bonity žalovanej uviedol, že žalovaná podpisom zmluvy o pôžičke prehlásila, že všetky v nej uvedené údaje sú pravdivé. Žalovaná preukázala výšku jej mesačného príjmu z titulu zamestnanca a doložila výplatné pásky za obdobie pred poskytnutím úveru. Zmluvne stanovená výška splátky sa tak javí vzhľadom na žalovanou uvedené hodnoty primeraná. Veriteľ si tiež vyžiadal od žalovanej súhlas s použitím jej osobných údajov za účelom preverenia jej úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií a existencie jej pracovného pomeru v sociálnej poisťovni. Zdroj príjmu žalovanej a jej schopnosť predmetnú pôžičku splácať tak boli preukázateľne preverené a nedošlo k hrubému porušeniu povinnosti veriteľa, ktoré by bolo dôvodné sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. K námietke spočívajúcej v nedoručení listiny vo veci oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru uviedol, že žalovaná sa mohla o zosplatnení úveru dozvedieť najneskôr doručením žaloby. Listina má len deklaratórny charakter a jej účinky nastanú spätne momentom oboznámenia sa žalovanej s jej obsahom.

12. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

14. Podľa § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

15. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne zobral žalobu opakovane sčasti, a to celkom o zaplatenie 1.320 eur (720 eur + 600 eur = 1.320 eur) s prísl. späť pred otvorením predbežného prejednávania veci alebo prvého pojednávania. Súd preto rešpektoval tento jeho dispozitívny úkon so žalobou a konanie v tejto časti zastavil (Výrok I.). Predmetom konania naďalej ostal nárok na zaplatenie 7.678,36 eur spolu s úrokmi s omeškania vo výške 5% ročne tak, ako ich zástupca žalobkyne špecifikoval v podaní doručenom súdu dňa 11.08.2023.

16. Súd vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 15.08.2023 v neprítomnosti zástupcu žalobkyne, ktorý podaním doručeným súdu dňa 11.08.2023 ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní dôvodom pracovnej zaneprázdnenosti a snahou nenavyšovať trovy konania v zmysle zásady hospodárnosti konania, a navrhol, aby súd vo veci rozhodol v jeho neprítomnosti. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že pôžičku spláca v dohodnutých splátkach vo výške 60 eur mesačne. Uviedla, že v čase uzatvárania zmluvy pracovala v spoločnosti C.I.M.A Slovakia v Spišskej Belej. Bola vydatá a mala 2 deti. Manžel pracoval. Nepamätá si, či mala vtedy ešte nejaký úver. Nejaký úver už vyplatila. Zástupca osobitného subjektu trval na zamietnutí žaloby celkom z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimácie žalobkyne v konaní a v spojení s porušením povinnosti pôvodného veriteľa skúmať bonitu žalovanej s odbornou starostlivosťou, v dôsledku čoho nemohlo dôjsť k zosplatneniu celého úveru a následne ani

k platnému postúpeniu pohľadávky bankou na žalobkyňu. Dokazovaním vykonaným v celom rozsahu návrhov strán súd skutkový stav v prejednávanej veci ustálil nasledovne:

17. Žalovaná a ani osobitný subjekt nepopreli, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti o tvrdení žalobkyne, že dňa 19.07.2017 spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „Consumer Finance Holding a.s.“) a žalovaná uzavreli zmluvu o pôžičke, evidovanú žalobkyňou pod č. 17005110022050, na základe ktorej sa spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. zaviazala poskytnúť žalovanej bezúčelovú pôžičku vo výške 9.000 eur a žalovaná sa zaviazala pôžičku vrátiť a zaplatiť jej celkové náklady v pravidelných mesačných splátkach. Tieto skutočnosti preukazujú listiny predložené v spore žalobkyňou označené ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ „Splátkový kalendár“ a „Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere“, podľa ktorých sa jednalo o bezúčelový úver vo výške 9.000 eur s celkovými parametrami: ročnou fixnou úrokovou sadzbou 15,90 %, celkovými nákladmi na úver vo výške 8.250 eur, celkovou čiastkou, ktorú sa žalovaná zaviazala zaplatiť 17.250 eur, počtom mesačných splátok 120, výškou anuitnej splátky bez poistenia 143,75 eur, výškou poistenia 4,46 eur mesačne, mesačnou splátkou s poistením vo výške 148,21 eur, termínom splatnosti prvej mesačnej splátky dňa 20.08.2017, splatnosti ďalších mesačných splátok vždy 20. dňa v mesiaci, termínom konečnej splatnosti dňa 20.07.2027, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej už len „RPMN“) 15,90 %, odplatom vo výške 16,49 %, najvyššou prípustnou výškou odplaty 19,62 %, spôsobom čerpania pôžičky prevodom na špecifikovaný účet žalovanej, a dobou trvania zmluvy do splatenia všetkých záväzkov klienta podľa zmluvy (ďalej už len „zmluva o úvere“).

18. Žalovaná a osobitný subjekt tiež nepopreli, a súd na základe vykonaného dokazovania nemal dôvodné pochybnosti ani o tvrdení žalobkyne, že žalovanej bol bezhotovostným prevodom na účet úver v dohodnutej výške 9.000 poskytnutý, že žalovaná porušila povinnosť platiť dohodnuté mesačné splátky riadne a včas, a že do podania žaloby zaplatila len 1.459,26 eur. Táto skutočnosť vyplýva z prehľadu splátok a úhrad za dobu od 19.07.2017 do 31.01.2021 predloženého žalobkyňou, ktorý žalovaná a osobitný subjekt nijako nespochybnili. Podľa tohto prehľadu dňa 20.07.2017 bola na účet poukázaná úhrada vo výške 215,01 eur (18,54 eur + 196,47 eur = 215,01 eur), dňa 13.10.2017 úhrada vo výške 81,41 eur, dňa 16.11.2017 vo výške 148,21 eur, dňa 11.01.2018 vo výške 148,21 eur, dňa 19.02.2018 vo výške 148,21 eur, dňa 13.04.2018 vo výške 200 eur, dňa 13.06.2018 vo výške 200 eur, dňa 17.09.2018 vo výške 170 eur a dňa 18.10.2018 vo výške 148,21 eur. Spolu za uvedené obdobie do 31.01.2021 úhrady celkom vo výške 1.459,26 eur.

19. Z listiny označenej ako „Predžalobná upomienka“ datovanej dňom 27.06.2018 a pripojenej poštovej doručky vyplýva, že týmto listom VÚB a.s. žalovanej s poukazom na zmluvu o úvere oznámila, že ku dňu vyhotovenia listiny eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 489,26 eur, ktorý žalovanú vyzvala bezodkladne zaplatiť na v listine špecifikované číslo účtu. Žalovanú súčasne upozornila, že ak do 05.08.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci „04/2018“, bude oprávnená úver zosplatiť. Podľa poštovej doručky list na adrese trvalého pobytu žalovanej prevzala dňa 06.07.2018 jej dcéra.

20. Podľa obsahu listiny označenej ako „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ datovanej dňom 22.08.2018 táto listina obsahuje prejav vôle VÚB a.s. adresovaný žalovanej spočívajúci v oznámení, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradila, dlh zo zmluvy o úvere sa stal splatným v celom rozsahu naraz, a výzvu žalovanej na úhradu sumy 9.317,77 eur. Podľa tvrdení zástupcu žalobkyne tento list bol žalovanej zasielaný obyčajnou listovou zásielkou.

21. Podľa notárskej zápisnice spísanej notárkou JUDr. Ľubicou Florianovou so sídlom Bratislava, na Hodžovom námestí č. 3, N 3283/2017, NZ 54215/2017, dňa 11. decembra 2017 a výpisov z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, zanikla v dôsledku rozdelenia a zlúčenia s nástupníckymi spoločnosťami, a to Všeobecnou úverovou bankou a.s., Mlynské Nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 (ďalej už len „VÚB a.s.“) a VÚB Leasing a.s., Mlynské Nivy 1, 020 05 Bratislava, IČO: 31 318 045 (ďalej už len „VÚB Leasing a.s.“), ktoré sa stali právnymi nástupcami zaniknutej spoločnosti. Podľa výpisu z obchodného registra spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130, bola z registra vymazaná ku dňu 01.01.2018.

22. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č.1. - č. 4, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 24.09.2021 súd zistil, že obe nástupnícke spoločnosti uzavreli so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, o.i., aj pohľadávky voči žalovanej zo zmluvy o úvere v danej veci ku dňu postúpenia vo výške 8.998,36 eur.

23. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere, tzn. ku dňu 19.07.2017 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

24. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

25. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Vychádzajúc z cit. ustanovení § 52 Občianskeho zákonníka spotrebiteľská zmluva nie je osobitným zmluvným typom. Môže ňou byť ktorýkoľvek zmluvný typ upravený Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, iným právnym predpisom alebo aj zákonom neupravená, tzn. nepomenovaná zmluva, ak sú splnené požiadavky kladené na subjekty zmluvy, tzn. ak stranami zmluvy sú dodávateľ a spotrebiteľ. Spotrebiteľskou zmluvou je teda vždy založený právny vzťah, ktorého účastníkom je spotrebiteľ.

28. Medzi stranami nebolo sporné a súd nemal dôvodné pochybnosti o tom, že zmluva o úvere v prejednávanej veci má charakter zmluvy spotrebiteľskej, a že žalovaná má v právnom vzťahu založenom touto zmluvou o úvere postavenie spotrebiteľa. Záver, že žalovaná zmluvu o úvere uzavrela ako spotrebiteľ, teda že pri uzatváraní zmluvy o úvere nekonala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, vyplýva zo samotného označenia zmluvy ako zmluvy o „spotrebiteľskom“ úvere, označenia druhu úveru v zmluvných dokumentoch ako bezúčelový „spotrebiteľský“ úver, označenia žalovanej v zmluve údajmi fyzickej osoby – nepodnikateľa, ako aj z obsahu celej zmluvnej dokumentácie, ktorá obsahuje pojmy ako celkové náklady „spotrebiteľa“, štandardné európske informácie o „spotrebiteľskom“ úvere, a pod.. Súd poukazuje tiež na argumentáciu zástupcu žalobkyne a osobitného subjektu v spore ustanoveniami spotrebiteľského práva (zákonom č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Niet pochyb, že spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. pri poskytovaní úveru konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti.

29. Jedným z druhov spotrebiteľských zmlúv o úvere sú zmluvy o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľské úvery v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci upravoval špeciálny zákon č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), ktorý vo vzťahu k Občianskemu zákonníku má postavenie lex specialis. Súd zastáva názor, že úver poskytnutý žalovanej na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere v prejednávanej veci má charakter spotrebiteľského úveru tak, ako ho definuje Zákon o spotrebiteľských úveroch, a spotrebiteľská zmluva o úvere je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných

prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa alebo na účet stavebného sporiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu. 18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu, 1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu 1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľnosti určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov 1c) týkajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

31. Podľa § 2 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

33. Podľa § 7 ods. 16 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

34. Podľa § 7 ods. 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

35. Podľa § 7 ods. 18 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je povinný v záujme odbornej starostlivosti pri poskytovaní spotrebiteľských úverov vytvoriť a udržiavať systém posúdenia schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a postupovať v súlade s týmto systémom a vytvoriť a udržiavať systém poskytovania spotrebiteľských úverov.

36. Podľa § 7 ods. 20 Zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

37. Podľa § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

38. Podľa § 7 ods. 23 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky môžu poskytnúť spotrebiteľský úver spotrebiteľovi, len ak spotrebiteľ spĺňa limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

39. Podľa § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

40. Podľa cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je teda pred uzavretím samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom vynaloženie tejto odbornej starostlivosti je veriteľ povinný aj hodnoverne preukázať (cit. § 7 ods. 16 písm. b) zákona). V opačnom prípade má to pre veriteľa dôsledky vo forme sankcií uvedených v cit. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. vo forme straty oprávnenia vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a v prípade hrubého porušenia tejto povinnosti aj bezpoplatkovosť a bezúročnosť úveru. Táto vnútroštátna úprava je dôsledkom transpozície Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008, ktorá v preambule uvádza: „(8) Je dôležité, aby tento trh poskytoval spotrebiteľom dostatočnú mieru ochrany a zabezpečil si tak ich dôveru. Voľný pohyb úverových ponúk by tak mohol prebiehať za optimálnych podmienok pre tých, ktorí úvery ponúkajú, ako aj pre tých, ktorí o ne žiadajú, s náležitým zohľadnením konkrétnej situácie v jednotlivých členských štátoch...(26) Členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií [5], veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“ Podľa čl. 8 ods. 1 tejto smernice: „Členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať“. Podľa unijnej judikatúry súd v záujme ochrany spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany je povinný vždy ex offa, tzn., bez ohľadu na prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany strán, zaoberať sa okolnosťami splnenia tejto povinnosti veriteľom (porovnaj napr. rozhodnutia Súdneho dvora (EÚ) C-679/18 a C-449/13).

41. Bolo preto povinnosťou súdu aj v prejednávanej veci, v ktorej aj osobitný subjekt namietal nepreukázanie vynaloženia odbornej starostlivosti pri skúmaní bonity žalovanej, zaoberať sa splnením povinnosti pôvodného veriteľa, spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., preskúmať bonitu žalovanej pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere s dostatočnou odbornou starostlivosťou. Bolo pritom na žalobkyni ako právnom nástupcovi pôvodného veriteľa, aby splnenie tejto povinnosti svojim právnym predchodcom hodnoverne preukázala (§ 7 ods. 16 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa citovanej právnej úpravy Zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 7 ods. 20) odborná starostlivosť predpokladala zistenie a) čistého príjmu spotrebiteľa, b) nákladov na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a potrieb osôb, voči ktorým mal vyživovaciu povinnosť, c) výšku splátky spotrebiteľského úveru a d) peňažné záväzky znižujúce jeho príjem. Podľa judikatúry odborná

starostlivosť predpokladala nie len riadne a úplné zistenie týchto údajov od spotrebiteľa, ale aj ich overenie. Vo vzťahu k príjmu spotrebiteľa je to overenie príjmu spotrebiteľa u platiteľa, od ktorého príjem poberal, prípadne iným interným alebo externým zdrojom. Dôkazom toho je aj Opatrenie Národnej banky Slovenska č.10 zo dňa 14. novembra 2017 (ďalej len „Opatrenie NBS“), ktoré síce vstúpilo do účinnosti až 01.01.2018 (teda až cca pol roka po uzavretí zmluvy o úvere v prejednávanej veci, a ktoré súd preto v prejednávanej veci neaplikoval), ktoré však následne výslovne zakotvilo to, čo už predtým ustálila judikatúra, a to že čestné vyhlásenie spotrebiteľa o výške príjmu nie je preukázaním príjmu spotrebiteľa (§ 5 ods. 3 Opatrenia NBS), a že celková výška čistých príjmov spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa vypočítava ako priemer čistých skutočných príjmov spotrebiteľa spravidla za obdobie bezprostredne predchádzajúcich troch kalendárnych mesiacov pred posúdením schopnosti splácať (§ 2 ods. 4 Opatrenia NBS). Cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch ďalej predpokladalo riadne zistenie a preskúmanie rodinných pomerov spotrebiteľa, bez ktorých veriteľ logicky nemôže posúdiť celkovú výšku nákladov spotrebiteľa na zabezpečenie jeho základných životných potrieb a základných životných potrieb osôb, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Podľa judikatúry pri nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb veriteľ bol povinný minimálne aplikovať verejne dostupné informácie o údajoch o životnom minime upravené zákonom č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase preverovania bonity spotrebiteľa (ďalej už len „Zákon o životnom minime“). Odborná starostlivosť veriteľa ďalej predpokladala tiež riadne zistenie a preverenie peňažných záväzkov spotrebiteľa znižujúcich jeho príjem. Bez zistenia a preverenia celkových príjmov a celkových výdavkov (nákladov na zabezpečenie životných potrieb a peňažných záväzkov) a ich porovnania, veriteľ logicky nemá možnosť posúdiť schopnosť spotrebiteľa spotrebiteľský úver splácať, zistiť, či spotrebiteľ nie je už predĺžený, prípadne či nie je prekročený zákonom stanovený limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľský úver splácať (§ 7 ods. 19 a 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Porovnaj napr. rozsudok Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 33 Cdo 2178/2018 z 25.07.2018, rozsudky Krajského soudu v Prešove sp.zn. 10CoCsp 6/2022 zo dňa 31.03.2022, sp.zn. 7Co 126/2016 zo dňa 26.01.2017, a ďalšie).

42. V prejednávanej veci zástupca žalobkyne vo vzťahu k skúmaniu bonity žalovanej poukazoval na údaje uvedené v časti „I. Osobné údaje o klientovi“ a v časti „II. Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“ listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“. Tvrdil, že žalovaná preukázala výšku jej mesačného príjmu ako zamestnanca doložením 2 výplatných pások z obdobia pred uzavretím zmluvy o úvere. Časť „II. Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“ listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ obsahuje o.i. údaje o zamestnávateľovi žalovanej, ktorým bola spoločnosť C.I.M.A. Slovakia s.r.o. H. X, XXX XX D. E., IČO: 36 481 505, (čo potvrdila aj žalovaná na pojednávaní), a o jej priemernom čistom mesačnom príjme 535 eur. Podľa výplatných pások predložených zástupcom žalobkyne spolu so žalobou za mesiace máj 2017 a jún 2017, čistá mesačná mzda žalovanej u tohto zamestnávateľa v mesiaci máj 2017 predstavovala 535,30 eur, pričom po odpočítaní stravného vo výške 26,41 eur bolo žalovanej na osobný účet v tomto mesiaci poukázaných 508,89 eur. Čistá mesačná mzda žalovanej u tohto zamestnávateľa v mesiaci jún 2017 predstavovala 511,70 eur, pričom po odpočítaní stravného vo výške 26,41 eur bolo žalovanej na účet v tomto mesiaci poukázaných 485,29 eur. Podľa týchto výplatných pások teda priemerný čistý mesačný príjem žalovanej za uvedené 2 mesiace pred uzavretím zmluvy o úvere bol 523,50 eur (nie 535 eur). Súd tak síce prisvedčil zástupcovi osobitného subjektu, že výška priemerného čistého mesačného príjmu žalovanej uvedená v listine „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ nezodpovedá predloženým výplatným páskam. Avšak súd nemohol súhlasiť s tvrdením zástupcu osobitného subjektu, že čistý mesačný príjem žalovanej v týchto mesiacoch bol len 485,29 eur a 508,89 eur, nakoľko ide o sumy, ktoré boli poukázané na osobný účet žalovanej po odpočítaní stravného, ktoré sa podľa mzdových predpisov pre účely čistého mesačného príjmu zamestnanca neodráta. Súd preto mal za to, že žalobkyňa hodnoverne preukázala, že pôvodný veriteľ mal pre účely skúmania bonity žalovanej riadne zistené a overené údaje o jej zamestnávateľovi a výplatnými páskami aj jej čistý mesačný príjem. Súd len dodáva, že v čase uzatvárania zmluvy o úvere v prejednávanej veci postup veriteľa pri skúmaní bonity spotrebiteľa nebol ešte podrobne upravený Opatrením NBS, ktoré vstúpilo do účinnosti až 01.01.2018. Úprava bola obsiahnutá iba v cit. ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd zastáva názor, že žalobkyňa predloženými 2 výplatnými páskami preukázala, že veriteľ v čase uzavretia zmluvy o úvere mal dostatočne zistenú a overenú položku § 7 ods. 20 písm. a) tohto zákona, teda čistý príjem spotrebiteľa. Takýto postup pri zisťovaní čistého príjmu spotrebiteľa zodpovedal aj postupu verejne deklarovanej veriteľom v listinách predložených spolu so žalobou označených ako „2 jednoduché kroky k peniazom“ a „Zoznam dokladov k pôžičkám,“ (čl. 26 a 27 spisu).

43. Časť „I. Osobné údaje o klientovi“ a časť „II. Údaje klienta o zamestnaní a finančnej situácii“ listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ ďalej obsahujú údaje o tom, že žalovaná bola vydatá, mala 2 nezaopatrené deti, jej mesačné finančné výdavky (splátky hypoték, úverov a líziny) boli nulové a iné mesačné výdavky (SIPO, náklady na bývanie, telefón) predstavovali 10 eur. Zástupca žalobkyne tvrdil, že pôvodný veriteľ si vyžiadal od žalovanej súhlas na použitie jej osobných údajov za účelom preverenia jej úverovej histórie v Nebankovom registri klientskych informácií. Spolu so žalobou predložil súdu písomný súhlas žalovanej udelený pôvodnému veriteľovi s poskytnutím jej osobných údajov, o.i., prevádzkovateľom Nebankového registra klientskych informácií, Spoločného registra bankových informácií a informačného systému sociálnej poisťovne zo dňa 19.07.2017 (čl. 20.- 21. spisu). Neuviedol však žiadne tvrdenia v tomto smere, či pôvodný veriteľ aj skutočne vykonal lustrácie v týchto registroch, a ak áno, aké peňažné záväzky a v akej výške žalovanej z týchto lustrácií vyplývali. Ani na výzvu súdu na predloženie všetkých výstupov z registrov zo dňa 25.07.2022 žiadne výstupy z uvedených registrov nepredložil. Preto súd prisvedčil zástupcovi osobitného subjektu, že zástupca žalobkyne nepreukázal, že by úverovú zaťaženosť žalovanej bol pôvodný veriteľ akokoľvek overoval. Zástupca žalobkyne tak nijako nepreukázal, že pôvodný veriteľ mal pre účely skúmania bonity žalovanej vôbec k dispozícii údaj podľa § 7 ods. 20 písm. d) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to údaj o výške peňažných záväzkov znižujúcich príjem žalovanej v čase uzatvárania zmluvy o úvere.

44. Možno tiež súhlasiť so zástupcom osobitného subjektu, že suma 10 eur uvedená ako mesačné výdavky žalovanej na bývanie, SIPO, telefón, a pod. v listine „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ pri rozumnej úvahe, s prihliadnutím na sumy životného minima určené Zákonom o životnom minime, nemohla zodpovedať skutočným nákladom na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej a osôb, ku ktorým mala vyživovaciu povinnosť. Podľa údajov v listine „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“, ako aj tvrdení žalovanej na pojednávaní, žalovaná bola v čase uzatvárania zmluvy o úvere vydatá, mala 2 nezaopatrené deti a manžela, ktorý pracoval. Tieto údaje vyplývajú aj z verejného Registra obyvateľov SR, podľa ktorého žalovaná má celkom 3 deti, I. G. nar. XX.XX.XXXX, J. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX (čl. 85 spisu). V súlade s ustálenou judikatúrou náklady na zabezpečenie základných životných potrieb žalovanej tak vychádzajú zo Zákona o životnom minime v čase uzatvárania zmluvy o úvere boli minimálne vo výške životného minima na jednu plnoletú osobu 199,48 eur a na 2 nezaopatrené deti 182,12 eur (2 x 91,06 eur), čo predstavuje spolu náklady podľa § 7 ods. 20 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch vo výške minimálne 381,60 eur mesačne. Pri splátke predmetného úveru 148,21 eur mesačne tak len výdavky žalovanej podľa § 7 ods. 20 písm. b) a c) (bez výdavkov podľa písm. d) v tom čase predstavovali minimálne 529,81 eur (381,60 eur + 148,21 eur = 529,81 eur). Pri čistom mesačnom príjme žalovanej 523,50 eur tak už len tieto výdavky (bez zistenia a preukázania prípadných ďalších peňažných záväzkoch žalovanej titulom úverov) prevyšovali príjem žalovanej. Preto za danej situácie, kedy zástupca žalobkyne ani na výzvu súdu nepredložil žiadny výstup z úverového registra, a len výdavky žalovanej podľa § 7 ods. 20 písm. b) a c) prevyšovali jej čistý mesačný príjem, súd nemohol prijať iný záver, než že zástupca žalobkyne hodnoverne nepreukázal, že pôvodný veriteľ pri skúmaní bonity žalovanej postupoval obozretne, s dostatočnou odbornou starostlivosťou, a že mal riadne zistené a overené celkové výdavky žalovanej. Bez riadneho zistenia a overenia celkových výdavkov žalovanej pôvodný veriteľ nemohol mať obraz o celkovej finančnej situácii žalovanej, nemohol porovnať stranu príjmov a výdavkov, a posúdiť tak s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovanej úver splácať. Tu súd len zdôrazňuje, že pre účely posúdenia splnenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch nie je relevantné, aká bola skutočná celková rodinná a ekonomická situácia žalovanej v čase uzatvárania zmluvy o úvere, ale akým spôsobom pôvodný veriteľ v čase uzatvárania zmluvy pristúpil k zisťovaniu a hodnoteniu bonity žalovanej ako žiadateľa o spotrebiteľský úver.

45. Súd len zdôrazňuje, že aj keď právna úprava skúmania bonity v čase uzavretia zmluvy o úvere v prejednávanej veci nebola podrobne upravená, nemôže byť pochyb, že cieľom zákonodarcu v ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom už v tom čase bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z cit. ust. Zákona o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava sám z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa

považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečiť ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musel okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačovala.

46. Vzhľadom na uvedené súd považoval za dôvodné konštatovať, že žalobkyňa v prejednávanej veci hodnoverne nepreukázala splnenie povinnosti uloženej veriteľovi ust. § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch, tzn. povinnosti postupovať pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere s náležitou odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti žalovanej spotrebiteľský úver splácať. Nepreukázanie splnenia povinnosti veriteľa podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch vždy za následok sankciu v podobe straty oprávnenia žalobkyne požadovať na žalovanej jednorazové splatenie celého spotrebiteľského úveru. Súd zastáva názor, že porušenie tejto povinnosti žalobkyňou má podľa cit. ust. § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v prejednávanej veci za následok aj ďalšiu sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého žalovanej, a to z dôvodu, že sa jedná o hrubé porušenie tejto povinnosti veriteľa. Podľa cit. ust. § 11 ods. 2 posledná veta Zákona o spotrebiteľských úveroch za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. V prejednávanej veci žalobkyňa nepreukázala, že by pôvodný veriteľ bol prihladol na údaje z akejkoľvek databázy alebo registra.

47. Veriteľ teda v prejednávanej veci pre nesplnenie povinnosti podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch nemá oprávnenie vyžadovať od žalovanej jednorazové splatenie úveru, ktorého konečná splatnosť bola dojednaná na deň 20.07.2027. Preto ani právnym úkonom vo veci predčasného zosplatnenia celého úveru listinami zo dňa 27.06.2018 a 22.08.2018 tak, ako to tvrdil zástupca žalobkyne s poukazom na ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemožno pre ich rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka priznať právne účinky. Keďže pohľadávka VÚB a.s. v čase jej postúpenie na žalobkyňu (24.09.2021) nebola ešte splatnou, postúpenie pohľadávky na žalobkyňu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bolo v rozpore so zákonom a žalobkyňa nemá v spore vecnú aktívnu legitimáciu na vymáhanie pohľadávky voči žalovanému. Preto súdu neostávalo nič iné, iba žalobu zamietnuť (Výrok II.). K tomu súd bližšie udáva:

48. Zmluvu o spotrebiteľskom úvere v prejednávanej veci uzavrela spoločnosť Consumer Finance Holding a.s., ktorá ku dňu 01.01.2018 zanikla zlúčením s VÚB a.s. Zaplatenia pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa žalobou v konaní v prejednávanej veci však nedomáha VÚB banka, ale žalobkyňa, a to s tvrdením, že predmetná úverová pohľadávka banky voči žalovanej vo výške 8.997,36 eur s prísl. jej bola VÚB a.s. postúpená na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok vedenej v denníku súdu pod sp.zn. 1OpP 2/2018 zo dňa 30.11.2017 uzavretej medzi VÚB a.s. a VÚB Leasing a.s. ako postupcami a žalobkyňou ako postupníkom, vrátane jej dodatkov č. 1 - č. 6, príloh a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 24.09.2021, a to ku dňu 24.09.2021. Bolo preto na žalobkyňu, ktorá nie je pôvodným bankovým veriteľom, aby svoju aktívnu vecnú legitimáciu v spore preukázala.

49. Aktívnu vecnú aktívnu legitimáciu sa rozumie stav vyplývajúci z hmotného práva, z ktorého žalobcovi vyplýva uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie aktívnej vecnej legitimácie (ako aj pasívnej vecnej legitimácie) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 205/2009 zo dňa 29.06.2010). V sporoch s ochranou slabšej strany, ktorým je aj spotrebiteľský spor, súd aktívnu vecnú legitimáciu skúma z úradnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno zaťažuje veriteľa (porovnaj napr. rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 162/2020 zo dňa 27.10.2021, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021). Zásadnou otázkou, ktorú pritom súd

v rámci skúmania aktívnej vecnej legitímácie žalobkyne v konaní v prejednávanej veci riešil, bola otázka, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie pohľadávky VÚB a.s. na žalobkyňu (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14CoCsp 52/2020 zo dňa 11.05.2021).

50. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

51. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

52. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

53. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

54. Podľa § 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o doplnení a o zmene niektorých zákonov (ďalej už len „Zákon o bankách“) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len postupník), aj bez súhlasu klienta.

55. Podľa § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

56. Podľa § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a

b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu 21aa) spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

57. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže v existujúcom záväzkovom vzťahu dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku a preto na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Cit. všeobecné ustanovenia § 524 ods. 1 a § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka pre postúpenie pohľadávky vyžadujú vždy písomnú formu, a súčasne stanovujú, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Vychádzajúc z ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie pohľadávky potrebné. Zákon o bankách ako osobitný právny predpis (lex specialis) vo vzťahu k Občianskemu zákonníku v cit. ust. § 92 ods. 8 upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku patriacu banke, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Rovnako cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje podmienky, za ktorých veriteľ nemôže previesť na tretiu osobu práva vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané).

58. Z cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktorá je už splatná. Podľa tohto ustanovenia banka má oprávnenie postúpiť pohľadávku alebo jej časť, s ktorou je dlžník v omeškaní po dobu stanovenú zákonom, a to o viac ako 90 kalendárnych dní, a to napriek písomnej výzve banky. Tieto zákonné podmienky musia byť pritom splnené kumulatívne. Tu súd na podporu tohto záveru, v nadväznosti aj na vymedzenie pohľadávky na účely ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách zástupcom žalobkyne v konaní, poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, podľa ktorého: „29. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnemu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách... 35. Špecifické pôsobenie bánk, na ktoré dohliada centrálna banka, opodstatňuje záver, že s bankovým úverom, ktorý nie je splatný, nemôže nakladať nebankový subjekt. Nesplatený úver od banky je produktom banky, na ktorý dopadá dohľad centrálnej banky s prísne stanovenými pravidlami pre bankový sektor. Nebankový subjekt nie je oprávnený používať (akokoľvek) bankové oprávnenia a ani používať bankové úvery. Termín používať prirodzene zahŕňa aj zosplatenie úveru alebo určité zavŕšenie vzťahu vyplývajúceho zo zmluvných podmienok banky.“ (porovnaj tiež napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 9CoCsp 50/2021 zo dňa 15.02.2022). Banka má teda nepochybne právo postúpiť na iný subjekt aj celú úverovú pohľadávku. Pre takýto postup je však nevyhnutné, aby banka pred postúpením úverovú pohľadávku v súlade so zákonom predčasne zosplatnila.

59. V prejednávanej veci veriteľ pre nesplnenie povinnosti podľa § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch nemal oprávnenie úverovú pohľadávku, ktorej konečná splatnosť nastane až dňa 20.07.2027, predčasne zosplatiť. Postúpenie nezosplatennej bankovej pohľadávky (tzv. živého úveru) pred termínom jeho konečnej splatnosti je v rozpore s cit.ust. 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj cit. ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na uvedené právne závery súd prisvedčil zástupcovi osobitného subjektu, že nakoľko žalobkyňa nepreukázala splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie bankovej úverovej pohľadávky VÚB a.s. bankou na ňu, stanovených v cit. ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ako aj § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, nepreukázala ani to, že je v konaní vecne aktívne legitimovaná. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách upravuje osobitné podmienky, za ktorých možno alebo nemožno postúpiť peňažnú pohľadávku banky, teda tzv. bankovú pohľadávku, buď inej banke alebo inému subjektu, ktorý nie je bankou. Ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch upravuje podmienky, za ktorých banka nemôže previesť na tretiu osobu práva vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy. Postúpenie pohľadávky, ktoré je v rozpore s ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách alebo ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch je v rozpore so zákonom a podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatné. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky v rozpore so zákonom je vylúčené (zakázané). Za danej situácie preto súd žalobu žalobkyne pre nedostatok jej aktívnej vecnej legitimácie v konaní zamietol (porovnaj napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp 22/2021 zo dňa 28.10.2021 a ďalšie).

60. Navyše, súd zastáva názor, že žalobkyňa nepreukázala, že by VÚB a.s. ako pôvodný veriteľ bola pred postúpením úverovej pohľadávky na ňu splnila čo aj zákonné podmienky pre jej predčasné zosplatenie vyžadované ust. § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa nijako nepreukázala, že by listina „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“ zo dňa 22.08.2018 sa bola vôbec dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Zástupca osobitného subjektu túto skutočnosť spochybnil. Dôkazné bremeno vo vzťahu k doručeniu tohto oznámenia do dispozičnej sféry žalovanej bolo na žalobkyni (§ 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom žalobkyňa toto dôkazné bremeno neuniesla. Tu súd v nadväznosti na súdu známou argumentáciu aj z obdobných sporov, že listina o zosplatení úveru má len deklaratórny charakter, poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 36/2000 zo dňa 15.12.2000, publikovaný v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov SR pod č. 4/2021, rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn. 12CoCsp 26/2021 zo dňa 10.03.2022, sp.zn. 8CoCsp 16/2021 zo dňa 28.02.2022, sp.zn. 3CoCsp 23/2021 zo dňa 16.02.2022, a ďalšie). Keďže žalobkyňa nepreukázala doručenie listiny vo veci predčasného zosplatenia úveru do dispozičnej sféry žalovanej, súd predčasnému zosplateniu spotrebiteľského úveru aj z tohto dôvodu nemohol priznať právne účinky.

61. Vo vzťahu k ďalším prostriedkom procesnej obrany osobitného subjektu súd už len stručne dodáva, že pokiaľ ide o námietku premlčania (ktorú zástupca osobitného subjektu nijako bližšie neodôvodnil), žaloba bola podaná na súd dňa 29.03.2021. Preto pri aplikácii všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa § 101 Občianskeho zákonníka a súdom vyššie uvedených právnych záverov do úvahy prichádza iba premlčanie omeškaných mesačných splátok splatných pred 29.03.2018, tzn. iba časti prvej omeškanej splátky splatnej dňa 20.03.2018. Vo vzťahu k absencii obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadovaných ust. § 9 ods. 2 písm. f), g) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch súd poukazuje na obsah listiny „Zmluva o spotrebiteľskom úvere QUATRO“ a vyššie uvedený skutkový stav vo veci, podľa ktorých ako údaj o dobe trvania zmluvy, tak aj údaj o podmienkach upravujúcich čerpanie úveru, je obsahovou náležitosťou písomnej zmluvy o úvere v prejednávanej veci. Vo vzťahu k dojednanému poisteniu súd poukazuje na čl. IV. zmluvy o úvere, ktorá obsahuje údaj o tom, že „poistenie nie je povinné“.

62. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov právo.

64. Podľa § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

65. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

66. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

67. V prejednávanej veci súd konanie ohľadne nároku na zaplatenie 1.320 eur s príslušnými úrokmi z omeškania zastavil z dôvodu, že žalovaná po podaní žaloby v tejto časti pohľadávku žalobkyne dobrovoľne uspokojila. Preto súd mal za to, že v tejto časti zastavenie konania procesne svojim správaním zavinila žalovaná. Vo zvyšnej časti ohľadne zaplatenia 7.678,36 eur s prísl. súd žalobu zamietol. Preto v tejto časti nárok na náhradu trov prislúcha žalovanej. Po porovnaní úspechu a neúspechu žalovanej (7.678,36 eur : 1.320 eur) žalovanej tak prislúcha nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71 % (85,5 % - 14,5 % = 71 %). Nakoľko žalovaná si nárok na náhradu trov neuplatnila a zo spisu jej žiadne trovy nevyplývajú, súd žalovanej žiadnu náhradu nepriznal (Výrok III.). Osobitnému subjektu na strane žalovanej, ktorý do konania vstúpil až dňa 13.01.2023, ktorý si nárok na náhradu trov uplatnil, a ktorý je v konaní zastúpený zástupcom z radov advokátov, súd podľa pomeru úspechu žalovanej priznal náhradu trov v rozsahu 71 % trov s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením súdny úradník (Výrok IV.).

Poučenie:

Proti výrokom I. – IV. toho rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad, pracovisko Kežmarok na Krajský súd v Prešove (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).